

Ἡ μεγάλη αὕτη ὁμοιότης τῆς τύχης τῶν δύο τούτων οἰκογενειῶν ἐπιστέφεται ὑπὸ τῆς καταπληκτικῆς ἀναλογίας ἣτις ὑφίσταται ἐν τῷ βίῳ τῶν τελευταίων ἀπογόνων τῶν Βουρβόνων καὶ τῶν Στουαρτῶν δηλ. τοῦ κόμητος Σαμβώρ καὶ τοῦ Καρόλου Ἐδουάρδου, καὶ ὁ ἐπελθὼν θάνατος τοῦ ταλαιπώρου Ἑρρίκου Ε'. ὡς ἀποκαλεῖται ἐν τῇ συνειδή-

τοῦ Βουρβωνισμοῦ, τὸ ἀσθενὲς σπινθηροδόλημα τῆς ὁποίας ἠλέκτρισε καὶ ἀφύπνισε καὶ συνεκέντρωσε πρὸς στιγμὴν τὰς ἐλπίδας τῶν θιασωτῶν τοῦ θεοῦ δικαίου καὶ τῆς κληρονομικῆς, βασιλείας ὁ κόμης Σαμβώρ δὲν ἦτο ἔκ τῶν εὐνοουμένων τῆς τύχης, γεννηθεὶς ὑπὸ ἀστερισμὸν δυστυχῆ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ — Ο ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΣΥΡΩΝ ΤΟΝ ΝΕΚΡΟΝ ΤΟΥ ΕΚΤΟΡΟΣ

Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξηπτεν ἱμάντας,
ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
ἐς δίφρον δ' ἀναβάς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἶψας,
μάστιξεν ῥ' ἑλάαν, τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίσσαλος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
κυάνεαι πίτναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κόνιῃσιν
κεῖτο πάρος χαρίεν.

(Ἰλιάδης X, 396 — 403)

σει τῶν νομιμοφρόνων ὁ κόμης Σαμβώρ, δὲν διέψευσε τὴν ὑφισταμένην ταύτην ὁμοιότητα.

Ἡ γέννησις τοῦ κόμητος Σαμβώρ ὑπῆρξε περιεργὸς παρασχούσα λαβὴν εἰς σχόλια καὶ ὑπονοίας, διότι ἐγεννήθη ἐν Παρισίοις ἐπτὰ μῆνας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ πατρός του δουκὸς τοῦ Βερρύ.

Ὁ κόμης Σαμβώρ, ἡ ὑστάτη λαμπηδὼν, τοῦ ἀστέρος

Μάτην ὁ Σατωβριὰν ἐκόμιζεν ἐπίτηδες ἐκ τοῦ Ἰορδάνου ἡγιασμένα νάματα, ἐν οἷς ἐβαπτίσθη ὁ νεογνὸς βουρβονιδεὺς, οἱ δὲ Οὐγκὼ καὶ Λαμαρτῖνος ἐχαιρέτιζον ἐν ὕμνοις τὴν γέννησίν του· ὁ δὲ δὺσερως λάτρης τῆς βασιλείας ἐπέπρωτο νὰ μὴ ἴδῃ τὰ φιλόδοξα ὀνειροπολήματά του πραγματούμενα.

Συναρπασθεὶς ὑπὸ τῆς θυέλλης ἣτις ἐξερράγη τῷ 1830